

bør der selvfølgelig vises stor Varsomhed med Hensyn til at gøre Indgrib i den personlige Frihed." Det tilføjedes, at Udvalget havde drøftet en Række Muligheder for Spørgsmaalets Løsning, og der stilledes fra forskellige Sider to Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget. Disse tilstilledes af Justitsministeren, efter Anmodning af Udvalget, Medlemmerne af „Straffelovskommissionen af 1917“ til Erklæring, og disse afgav en Erklæring, i hvilken de udtalte, at de havde „fundet det mest hensigtsmæssigt at søge den foreliggende Opgave løst ved at tidarbejde et Udkast til en Lov, som vi har tænkt os som et midlertidigt Tillæg til den gældende Straffelov.“ De havde den „Opfattelse, at en stykkevis Gennemførelse af en ny Straffelov af principielle Grunde maa betragtes som uheldig“, men da de var enige i, at en Trang til Lovregler paa det foreliggende Omraade var til Stede, mente de det dog forsvarligt „allerede nu at lade de herhenhørende Bestemmelser i det foreliggende Straffelovforslag delvis træde i Kraft“, og de havde derfor udarbejdet et „Udkast til Lov om Tillæg til Almindelig borgerlig Straffelov“.

Landstingsudvalget kunde, efter hvad der udtaltes i Betænkningen, hverken samles om Folketingets Affattelse af Lovforslaget eller om den fra Straffelovskommissionens Medlemmer fremkomne, men enedes ved Indrømmelser fra alle Sider til sidst om en Affattelse, der blev tiltraadt af Justitsministeren, nemlig den, der vedtoges som Lov. Det udtales i Betænkningen om den: „Herefter bliver det ikke tilstrækkeligt til at skride ind mod en Person, at selv nok saa kyndige Læger erklærer ham for aandssvækket og farlig, men det kræves, at hans svækkede Tilstand skal have givet sig et ydre Udslag i strafbare Handlinger. Fremdeles bliver det ikke Værgen, men det offentlige, der skal optræde imod ham, medens Værgen i Overensstemmelse med, hvad der er Værgemaalets Opgave, kun skal hjælpe og støtte den sagsøgte overfor det offentliges Forfølgning. Endelig har man søgt at begrænse de Tilfælde, hvor Indespærring kan finde Sted, idet der i Lovforslagets § 6 er givet Anvisning paa en Række mildere Foranstaltninger, som naturligvis først og fremmest vil blive anvendt, saaledes at Indespærring altsaa kun vil ske, naar disse mildere Foranstaltninger maa antages ikke at ville kunne føre til Maalet.“

Det tilføjedes, at flere af Udvalgets Medlemmer havde næret alvorlige Betænkeligheder ved den i Loven optagne Overgangsbestemmelse. Ved 3. Behandling i Landstinget vedtoges Lovforslaget enstemmigt.

Folketingets Udvalg indstillede det af Landstinget vedtagne Lovforslag uforandret til Vedtagelse, og Loven vedtoges ved eneste Behandling i Folketinget med 100 Stemmer mod 1.